

της Εύπλοιας

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ΕΝΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΙΚΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ

Όλοι ζούμε καθημερινά την διαφθορά στους δήμους, στις εφορίες, στις πολεοδομίες, στις αστυνομίες, σε όλα τα σημεία επαφής μας με την ελληνική πολιτεία. Στις μεγάλες πόλεις η διαφθορά καλύπτεται από ένα νέφος ανθρώπων και πολυκατοικιών, και οι αποκαλύψεις ενόχων ανάβουν και σβήνουν στιγμιαία σε τηλεοπτικές εκπομπές ενημέρωσης κομματικών σκοπιμοτήτων.

Σε ένα μικρό όμως νησί, όπως η Ίος, ένα τουριστικό χωριό των δύο χιλιάδων κατοίκων, όλα είναι μόνιμα στο φως.

Ο ανασφάλιστος Αλβανός μετανάστης ξέρει τον εργοδότη του.

Τα ρέματα που βαφτίζονται δρόμοι είναι γνωστά.

Οι επιτυχημένοι νονοί της νύχτας και της ημέρας είναι επώνυμοι.

Οι οικοδομές χωρίς άδεια είναι γνωστές και στα κατσίκια.

Τα παράνομα βήματα του Δημάρχου τα ξέρει ακόμα και ο τρελός του χωριού.

Τα γαμήλια δώρα συναλλαγής εχόντων και εξουσίας προβάλλουν ξεδιάντροπα στο φως της ημέρας.

Όλοι ξέρουν από πού ανατέλλει και πού δύει ο ήλιος στο μικρό νησί. Ένα μικρό μέρος σαν την Ίο είναι ο καθρέφτης της ελληνικής κοινωνίας.

Εδώ βλέπεις καθαρά ποιος διαφθείρει και ποιος διαφθείρεται, πώς αναπαράγεται η διαφθορά στην ελληνική κοινωνία.

Εδώ βλέπεις καθαρά χωρίς φίλτρα τους ανθρώπους και τους μηχανισμούς διαχείρισης της εξουσίας που οδήγησαν την Ελλάδα στην παρακμή και τη χρεοκοπία...

Το κείμενο που ακολουθεί ακτινογραφεί τις δομές εξουσίας που νέμονται και καταπατούν

την τουριστική Ελλάδα, χωρίς χωροταξικά, περιβαλλοντικά ή πολιτιστικά κριτήρια και ηθικές αναστολές. Σκιαγραφεί την εξαγορά των κατοίκων και την παράδοση, άνευ όρων, ενός νησιού στην ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία και πιστεύω ότι θα κάνει όλους τους κατοίκους αυτής της χώρας που αγαπούν την πατρίδα τους να ντρέπονται που κατοικούν σε αυτόν τον τόπο αλλά ίσως τους κάνει και πιο σοφούς.

Το κείμενο περιγράφει πώς κακοποιούνται, ιδιωτικοποιούνται και πωλούνται οι αιγιαλοί και παραλίες του Αιγαίου, πώς λειτουργούν οι μηχανισμοί της διαφθοράς στους διαδρόμους των δημοσίων υπηρεσιών, πώς χορηγούνται παράνομες οικοδομικές άδειες και εγκρίσεις αρχιτεκτονικών μελετών, πώς νομιμοποιούνται αυθαίρετα κτίσματα που έχουν κατασκευαστεί μετά το 2011, πώς οι εκλεγμένοι μας νομοθετούν χέρι χέρι με επιχειρηματικά ιδιωτικά συμφέροντα εκποιώντας κοινόχρηστους χώρους, πώς καταστρέφονται και παραδίδονται στην κερδοσκοπία τοπία ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους του Αιγαίου και πώς καταργείται κάθε έννοια προσπάθειας χωροταξικού σχεδιασμού και προστασίας του περιβάλλοντος σε αυτή τη χώρα.

Η απροκάλυπτη συγκάλυψη των αυθαιρεσιών και η σιωπή των αμνών όλων των εμπλεκόμενων φορέων και πολιτικών, στην υπόθεση της καταστροφής των παραλιών και του περιβάλλοντος της μικρής Ίου, ξεπερνάει κάθε σενάριο επιστημονικής φαντασίας κακοδιοίκησης πολιτείας και είναι ένα τεράστιο σκάνδαλο προς διερεύνηση με πολλούς αποδέκτες στην Ελλάδα και στις Βρυξέλλες.

Ας ξεκινήσουμε το οδοιπορικό με μια περιληπτική ιστορική αναδρομή της αγοράς από χρηματιστηριακά κεφάλαια του μεγαλύτερου μέρους της Ίου, που μπορεί χωρίς υπερβολή να χαρακτηριστεί «η άλωση της Ίου».

Η άλωση της Ίου

Το 2007 ένα κότερο πλησιάζει τις ακτές της Ίου. Ο ιδιοκτήτης του είναι ένας πλούσιος χρηματιστής που λέγεται ότι είχε βγάλει πολλά λεφτά ποντάροντας με επιτυχία στο χρηματοπιστωτικό επιχειρηματικό καζίνο της Wall Street. Ο επιχειρηματίας μαγεύεται από την ομορφιά και τις παρθένες παραλίες του νησιού και αποφασίζει να τις αγοράσει και να

τις εκμεταλλεύεται. Ανεβαίνει στο χωριό να διαπιστώσει αν υπάρχουν εκεί, όπως σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, δημόσιες αρχές, χωροταξικές μελέτες, θεσμοθετημένοι περιβαλλοντικοί περιορισμοί, εκλεγμένοι δήμαρχοι που θα μπορούσαν να σταθούν εμπόδιο στα σχέδιά του. Γυρνάει στο κότερο πανευτυχής. Η νήσος Ίος είναι ανοχύρωτη πολιτεία χωρίς κτηματολόγιο και χωρίς εγκεκριμένες χωροταξικές μελέτες στις εκτός σχεδίου περιοχές. Ιππότες με πανοπλίες, πρίγκιπες με άσπρα άλογα, αστοί, προεστοί του τόπου, αριστερό εργατικό κίνημα να υπερασπισθούν τον τόπο δεν υπάρχουν στο νησί. Οι δύο χιλιάδες ιθαγενείς κάτοικοι, παρόλο που έχουν βγάλει αρκετά χρήματα εκμεταλλευόμενοι οι ίδιοι το γνωστό από χρόνια τουριστικό νησί τους, δείχνουν επιρρεπείς σε εξαγορά, προσκυνητές στο χρήμα. Ίσως από τα προπολεμικά χρόνια της φτώχειας και της ανέχειας στο νησί η δίψα για το χρήμα να έχει ενσωματωθεί στο DNA τους. Στα στενά δρομάκια του χωριού πολλοί μεσίτες, πωλητές του τόπου τους, εμφανίζονται σε κάθε γωνία, σε κάθε νυχτερινό κέντρο. Πατριώτες να σταθούν εμπόδιο στα σχέδια της μονοπωλιακής επιχειρηματικής εκμετάλλευσης του νησιού από νεοφερμένους ξένους δεν φαίνονται στον ορίζοντα. Ο επιχειρηματίας σίγουρος πια ότι ο τόπος είναι χωρίς υπερασπιστές τρίβει τα χέρια του και αποφασίζει να αγοράσει όλες τις νότιες παραλίες της όμορφης παρθένας Ίου με στόχο να τις εκδίδει αποκλειστικά σε ανά τον κόσμο πλούσιους, Σαουδάραβες, Ρώσους ολιγάρχες και άλλους, που πληρώνουν πλουσιοπάροχα για all inclusive αποκλειστικές χρήσεις και απολαύσεις. Η επιχείρηση εξαγοράς ενός ολόκληρου νησιού του Αιγαίου ξεκινά.

Η off shore εταιρεία **Sharivan Limited** ξεκινάει τις αγορές στη χαρακτηρισμένη παραμεθόρια περιοχή του Αιγαίου νήσο Ίο αλλά γρήγορα μεταβιβάζει ιδιοκτησίες και παραδίδει την σκυτάλη σε ανώνυμες ελληνικές εταιρείες. Ο στόχος είναι προφανής: να λαμβάνει επιδοτήσεις από ελληνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα. Σύντομα ο επιχειρηματίας καταφέρνει με τους πολιτικούς του φίλους να εξασφαλίσει εγκρίσεις επιδοτήσεων των εταιρειών του συνολικά γύρω στα 24 εκατ. ευρώ. Έτσι με τις επιδοτήσεις αυτές και με τις κατάλληλες υπερτιμολογήσεις μπορεί να παρουσιάζεται σαν ευεργέτης επενδυτής χρησιμοποιώντας τα χρήματα του Έλληνα και Ευρωπαίου φορολογούμενου.

Για την αγορά της Ίου δημιουργούνται οι εταιρείες 105 Α.Ε., Λούκας Α.Ε., Νερό Α.Ε., Ίος Μαρίνα Α.Ε., Λούγια ΑΕ., Χαμόγελο Α.Ε.

συμφερόντων του επιχειρηματία με ταυτόσημα διοικητικά συμβούλια.

Αγοράζονται παραλιακές εκτάσεις χιλιάδων στρεμμάτων με, συχνά, μάρτυρες συμβολαίων τα κατσίκια. Τα εκατοντάδες στρέμματα που αναφέρονται στα συμβόλαια των εκτάσεων αγοράς από τους ιδιοκτήτες πωλητές γίνονται χιλιάδες με την επίκληση κτηνοτροφικής χρησιμότητας δημοσίων εκτάσεων. Ιδιοκτήτες εξ αδιαιρέτου εκτάσεων που δεν θέλουν να απομακρυνθούν από τα πατρικά εδάφη εξαναγκάζονται να πουλήσουν τις πατρογονικές τους περιουσίες με την απειλή της πρωτόγνωρης στα νησιά των Κυκλάδων δικαστικής διαδικασίας "αγωγής διανομής". Οι ιδιοκτήτες των off shore και των ανωνύμων εταιρειών εκβιάζουν τους εξ αδιαιρέτου ιδιοκτήτες με αναγκαστικούς πλειστηριασμούς με αγωγές διανομής, αν δεν πουλήσουν στους νέους άρχοντες οικειοθελώς τα κτήματά τους.

Οι παραλίες ή τμήματα αυτών, που έχει αγοράσει μέχρι σήμερα το παραπάνω δίκτυο εταιρειών συμφερόντων του επιχειρηματία κ. Μιχαλόπουλου στη νήσο Ίο είναι συνολικά δεκατέσσερις:

Παραλία □□ Καλάμου, □ παραλία Παπά, □ παραλία Τρεις Κλησιές, παραλία Μαγγανάρι (τμήμα), παραλία Τρυπητή, παραλία Μανούσου, παραλία Πέπα, παραλία Πικρί Νερό (βόρειο τμήμα), □ παραλία □□ Μυλοπότα (τμήμα), παραλία Κολιτσάνι (τμήμα), παραλία Λιμανιού (τμήμα), □ παραλία Τζαμαρία (τμήμα), παραλία □ Κουμπάρα, νησάκι Διακοφτό.

Ο νέος σύγχρονος φεουδάρχης, κάτοχος πια με τις ανώνυμες εταιρείες του τού μεγαλύτερου μέρους της Ίου (17% κατά εκτίμηση) με τη συμπαράσταση των αστυνομικών, δημοτικών και κυβερνητικών αρχών, συμπεριφέρεται πλέον σαν ο υπεράνω κάθε νόμου αδιαμφισβήτητος κυβερνήτης της Ίου.

Ο πρώην δήμαρχος της Ίου, Γιώργος Βολυκάκης αναλαμβάνει επιστάτης των συνεργείων του νέου άρχοντα. Μια στρατιά πληθείων εργαζομένων, στην πλειοψηφία ανασφάλιστοι αλλοδαποί, μεταφέρονται με φορτηγά στα κτήματα του νέου άρχοντα, μερικές φορές συνοδεύει αστυνομικών οργάνων, για να περιφράξουν παράνομα, χωρίς άδειες περιτοίχισης, τις νέες ιδιοκτησίες και να ικανοποιήσουν τις εκκεντρικές αρχιτεκτονικές του επιθυμίες. Οι αρχιτεκτονικές αυτές επιθυμίες που ακροβατούν ανάμεσα στο στυλ Λας Βέγκας της Νεβάδα και το φοινικοκρατούμενο Palm Beach της Φλόριντας προσυπογράφονται, κατά παράβαση των διαταγμάτων προστασίας που ισχύουν, από τους εντεταλμένους για την προστασία της αρχιτεκτονικής φυσιογνωμίας του Αιγαίου αρμόδιους αρχιτέκτονες μηχανικούς. Το αιγαιοπελαγίτικο τοπίο του νησιού αλλοιώνεται δραματικά και η κοινωνική δομή της Ίου αρχίζει να θυμίζει Μεξικό εποχής Ζαπάτα με τον επιχειρηματία Δον Μιχαλόπουλο να εξουσιάζει με το χρήμα του το νησί.

Η παραλία του Παπά

Η παραλία του Παπά, σύμβολο του νησιού που η φωτογραφία της συνοδεύει όλες τις

διαφημιστικές καμπάνιες για την τουριστική προβολή της Ίου ιδιωτικοποιείται και απαγορεύεται η επίσκεψη σε αυτή για τους κοινούς τουρίστες. Η είσοδος επιτρέπεται μόνο σε νεόπλουτους κατόχους τζιπ άνω των 2000 κυβικών και φίλους του νέου άρχοντα. Το παραδοσιακό μονοπάτι που οδηγεί στην παραλία από την πλαγιά σφραγίζεται με σιδερένιες πόρτες και αλυσίδες και όποιος τολμά να εμφανιστεί στην παραλία με φουσκωτό σκάφος τού κοινοποιείται από μπράβους ότι η παραλία είναι ιδιωτική. Κατά μήκος του δημόσιου δρόμου που οδηγεί στην παραλία του Καλάμου, ένας τεράστιος τοίχος δύο μέτρα ύψος και μήκους δύο περίπου χιλιομέτρων που θυμίζει το σινικό τοίχος απαγορεύει στον περίεργο περαστικό ακόμα και να βλέπει την παραλία του Παπά έστω και από εκεί ψηλά.

Το έτος 2008 ο επιχειρηματίας ξεκινάει τα έργα καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος στην περιοχή της παραλίας Παπά που ονομάζεται από τους ντόπιους το Ρεματάκι του Παπά. Οι μπουλντόζες εμφανίζονται στις πλαγιές και ξηλώνουν τα θυμάρια για να φυτέψουν φοίνικες που εισάγονται κατά εκατοντάδες από τη Μέση Ανατολή. Ο επιχειρηματίας μετατρέπει τελικά την περιοχή σε Palm Beach που φαίνεται να είναι το όνειρο κάθε νεόπλουτου επιχειρηματία. Ο υδροβιότοπος δίπλα στην αμμουδιά που έδινε ανάσα στα αποδημητικά πτηνά στο μακρινό τους ταξίδι από την Ευρώπη προς την Αφρική καταστρέφεται και το ρεματάκι του Παπά διαλύεται. Οι καταγγελίες και τα δημοσιεύματα για τις καταστροφές αυτές είναι πολλές.

[Για περισσότερα στοιχεία \(φωτογραφίες, έγγραφα, κλπ\) κλικ εδώ](#)